30/04/2020

Упокојио се протојерej-ставрофор Душан Колунџић

Угледни протојерej ставрофор Душан Колунџић преставио се у Господу у болници у Нирнбергу 29. априла 2020. године у 13 часова.

Душан Колунџић је рођен у селу Бучје, општина Пакрац, од оца Мирка, бојадисара, и мајке Милије, домаћице, 1. јуна 1938. године. Основну школу је завршио у Пакрацу 1952. г. и тада се уписао у Богословију Светог Саве у манстиру Раковици, код Београда. По завршетку Богословије уписао се 1957. г. на Богословски, а 1959. године и на Филозофски факултет, Одсек за Историју уметности, а завршио их је 1963, односно 1965. године.

1. априла 1966. године запошљава се у Патријаршијској управној канцеларији и ради на пословима у Београду и Патријаршијском добру у Даљу. Од школске 1967/68. г. постаје суплент, а од 1971. професор практичне групе богословсих предмета у Сремским Карловцима. Као професор Богословије сарађивао је у готово свим црквеним листовима, а објавио је и књигу „Вера и молитва“, као и два помоћна уџбеника из Литургике: „Хришћанска уметност“ и „Празнична богослужења“. На позив епископа Лаврентија, одлази августа 1974. године у Диселдорф, где обавља дужност секретара Епахије западноевропске, коректора Епархијске штампарије и уредника епархијских издања. Године 1975. покреће и уређује епархијски лист ЦРКВА, који и данас

излази, у тиражу од 12.000 примерака. Са епископом Лаврентијем почео је издавање сабраних дела Владике Николаја. За ђакона је рукоположен на празник сабора Срба Светитеља у Штутгарту, а за презвитера на дан Преподобне матере Параскеве у Дармштату 1974. године.

Марта 1977. г. прелази на парохију у Нирнберг, где ће остати све до пензионисања, јуна 2004. године. Као парох у Нирнбергу почео је да пише и умножава Парохијско писмо, које је осам пута годишње слао свим својим парохијанима. Укупно је верницима послао 184 писма, које је касније, тематски, сабрао у две књиге од по 300 страница, па и њих послао на око 1200 адреса парохијана. За овај јединствен начин општења са верницима, а и због изузетне садржајности Писама, примљен је 2002. године у Удружење књижевника Србије.

Покренио је и едицију „Мала религиозна библиотека“, у којој су, у више од 100.000 примарека, штампане књижице: „Народ Божји“ (Стари завет), „Живот Господа Исуса Христа“, „Чуда Господа Исуса Христа“, „Објашњење Свете литургије“, „Одговарања на Светој литругији и Чин изобразитељне“, „Упокој, Господе, у вери почивше“ (Читуља), „О Крсној слави“, „Који се у Христа крстисте – у Христа се обукосте“ (приручник за родитеље, кумове и одрасле катихумене). Штампао је и илустровани приручник за веронауку „Живот Господа Исуса Христа“ и „Богослужење Православне цркве“. Објавио је старозаветну књигу „О Јову“, као и „Јеванђеље по Луки“, поводом године Библије 2003. године. Обрадио је, као славске честитке, 85 Крсних слава, са житијама Светих и славским обележјима.

Од школске 1977/78. па до 1992/93. г. предавао је Веронауку, у деветогодишњој основној, тзв. „Југословенској“ школи у Нирнбергу некад и по 26 часова недељно, без икакве материјалне накнаде и поред свих парохијских обавеза, на терену пречника 300 км и шест богослужбених места. За Основну школу и Реалну гимназију начинио је програм верске наставе, који је одобрило Министарство за просвету и култ у Минхену.

Године 1981. одликован је чином протојереја, 1982. је постављен за архијерејског намесника за Јужну Немачку (на којој дужности је остао до пензионисања), а 1999. г. одликован је правом ношења напрсног крста. Са верницима нирнбершке парохије купио је цркву у Нирнбергу и адаптирао за православна богослоужења (иконостас, тронови, стасије, витражи на прозорима), а троносана је 1999. године.

После пензионисања 2004. године живи у славонском селу Бијело Брдо код

Осијека, Епархија осечкопољска и барањска. Редовно служи у тој, као и суседним епархијама, проповеда и држи предавања на разне теме, уређује и води свакодневну емисију на Радио Борову и припрема поклонике за манастир Хиландар. Тренутно је завршио Први шематизам Епархије осечкопољске и барањске.

Са супругом Катицом има два сина: Мирка, менаџера у Бечу, и Радомира, свештеника у Епархији диселдорфској и све Немачке.

Господ је у 2018. години обдарио породицу Душана Колунџића са два значајна јубилеја: 80 година од рођења протојереја-ставрофора Душана (1. јун 1938.) и 50 година од његовог венчања са Катицом, рођеном Милетић у Сремским Карловцима (30. септембар 1968.). Тим поводом су синови Мирко и протојерej Радомир организовали окупљање породице, сродника и пријатеља, школских другова, ученика и нирнбершких парохијана у Сремским Карловцима 7. августа 2018. године, на празник Успења Свете Ане. Позиву се одазвало око 80 гостију из Немачке, Хрватске, Србије…

Свету Литургију, по благослову Преосвећеног Епископа сремског Василија, у Саборном храму Светог оца Николаја служили су: протојереји-ставрофори Душан Колунџић и Радослав Живанов; протојереји Стојан Билић, Јован Милановић (старешина храма), Небојша Тополић и Радомир Колунџић. Велику и сугубу јектенију, са благодарственим прозбама, изговарао је отац Јован. Велико одушевљење присутнима приредио је Драган Јоцковић, бивши ученик Богословије, соло певањем Молитве Господње, Оченаша, коју је и као ђак редовно певао на недељној Светој литургији, а сада је допутовао из Хонг Хонга да изрази поштовање према своме професору.

Због садашње пандемије поч. прота Душан биће сахрањен у Нирнбергу.

Повезана вест: Јубилеји протојереја-ставрофора Душана Колунџића

Упокој, Господе, душу верног слуге свога Душана!
spc.rs